

युक्तम् देवतान्तरे मन्त्रान्तरप्रसङ्गात् यथाश्रुतदेवताक एव क्षेत्र यागः कामं स्वि-
ष्टकृतः कार्ये न च मन्त्र एवास्मातोऽन्यथाकरणीयः ।

ऋजोषस्य च सकृत्पूर्वे चेत् ॥२८॥ ऋस्य च सकृदेवावद्यति एकमव-
दानमवद्यति चेद्यदि पूर्वे प्रधानार्थे अवदाने ऋजोषस्य गृहीते ततः स्विष्ट-
कृदर्थमप्येकमव[द्य]ति नान्ययेत्यर्थः . स यद्यमुत्र जुहोतीति (४. ३. ५. १७) ।

वशऽएतत्कुर्यात् ॥२९॥ वशशब्द इहावाची . वशे सति इहायां सत्या-
मेतत् षडाहुतिकमवभृथं कुंत् । ता वाऽएताः षडाहुतयो भवतीति प्रकृत्यैत-
दादित्यानामिति (४. ३. ५. १८ १९) . द्वयः किलैताः प्रजा बभूवुः . आदित्या ईदृ-
शेनावभृथमीदृशं प्रयुक्तवन्तः . ततश्च वाजसनेयो अध्वर्युरे[वमे]वावभृथं कर्तुमिहे-
द्यावदस्य वश एवमिहा स्यात् . यत्कारणं यस्मादादित्यानि आदित्यस्य ऋषेरिमानि
वाजसनेयकानि यज्ञेषु एवंविशिष्टान्वेदवादांश्चाहुः तस्मादेतैर्यजुर्भिः प्रचरन्वाज-
सनेयो आदित्यानामेव मार्गमन्वियान्नाङ्गिरसां मार्गम् . लघुकर्मविद्याः प्रधानाः
षडाहुतिकं च यथोक्तं लघ्वित्यभिप्रायः । अथ पक्षान्तरमाह .

यजमानोक्तावाज्यभागौ बर्हिर्वर्जं चानुयाजौ ॥३०॥ यंक्तौ सत्यामेतत्प-
क्षान्तरं कुर्यात् . पूर्वोक्तं षडाहुतिकमस्त्येव द्वावाज्यंगौ प्रयाजानन्तरं वरुण-
यागात्प्राक् ततो वर्जं द्वावनुयाजौ च कार्यौ तौ च वरुणाग्निवरुणयागानन्त-
रमेव . एवं च दशाहुतयः सम्पद्यन्ते । यद्युऽएनमितरथा एतदङ्गिरसामयनमिति
(४. ३. ५. १९ २०) श्रुतत्वात् . यदि पुनरेनमध्वर्युमितरथा अङ्गिरसामयनं कर्तव्यमिति
यजमानो ब्रूयात् तत इतरथा पूर्वोक्तादन्यथा कुर्यात् . कथम् . एतानेव पूर्वोक्त-
धर्मकानेकेनैव चतुर्गृहीतेन चतुरः प्रयाजानपबर्हिषो यजेत् . ततो द्वौ आज्यभा-
गौ तौ च विशेषानभिधानात्प्राकृताविव ध्रुवाया एवावदाय कार्यौ तदर्थं तु
ध्रुवा प्रयोक्तव्या उपस्तरणाभिधारणार्थं च . वरुणं च यजे[दि]ति वर्तते तेनोक्ते-
नैव पुरोडाशावदानेन . अग्निवरुणौ यजेदुक्तेनैव पुरोडाशशेषेण . द्वावनुयाजौ
प्रकृतिवदौषभृतेन . एतदुत्तरमङ्गिरसः पुत्रपौत्राणां मनुष्यादीनाम् . अत्रापि च
संस्कृतैरेवाज्यपुरोडाशमात्रैरपो गवा चतुर्गृहीतं हुत्वा त्रीणि चतुर्गृहीतानि गृ-
हीत्वा तिष्ठन्त एवाङ्गप्रधानसाधारणानग्निसंस्कारानप्सु कुर्वन्तो हस्तधृतैरेवाज्यह-